

Ματιές στην Ιστορία της Ιατρικής/Glances in the History of Medicine

«Ιητρική δε πάντα πάλαι υπάρχει...» Ιπποκράτης

Varzstad H. Kazanjian: “Ο θαυματοποιός του Δυτικού Μετώπου”.

Ο Varzstad Kazanjian (Εικ. 1), γεννήθηκε στο Erzincan της τουρκοκρατούμενης Αρμενίας στις 18 Μαρτίου 1879. Στην συνέχεια μετακινήθηκε στην Σαμψούντα του Πόντου, όπου αρχικά εργάστηκε στο Ταχυδρομείο. Για να αποφύγει την πρώτη γενοκτονία των Αρμενίων που εκδηλώθηκε μεταξύ των ετών 1894-1896, την εποχή της δεσποτικής εξουσίας του τελευταίου σουλτάνου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας Αβδούλ Χαμίτ Β', μετανάστευσε στις Η.Π.Α. τον Οκτώβριο 1895 και εγκαταστάθηκε στο Worcester, Massachusetts, όπου άρχισε να εργάζεται σε εργοστάσιο καλωδίων. Σ' αυτό το περιβάλλον εκδήλωσε για πρώτη φορά την φυσική δεξιότητα με τα χέρια του, την οποία στην συνέχεια χρησιμοποίησε τόσο αριστοτεχνικά στο πεδίο της στοματικής, γναθοπροσωπικής και πλαστικής χειρουργικής. Με υπόδειξη ενός άλλου εργατή που εργαζόταν μαζί του στο ίδιο εργοστάσιο, αφού πρώτα πήρε την Αμερικανική υπηκοότητα το 1900, ο Kazanjian αποφάσισε να σπουδάσει Οδοντιατρική. Μετά από σκληρή προετοιμασία, εργαζόμενος το πρωί και μελετώντας τα βράδια, έγινε δεκτός από την Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard το 1902. Το 1905, ο Δρ Kazanjian πήρε το πτυχίο του (D.M.D.) (Εικ. 2), στην συνέχεια δε ξεκίνησε την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία ως Βοηθός στο Τμήμα Οδοντικής Προσθητικής της Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Harvard, του οποίου αργότερα, το 1912, έγινε Διευθυντής. Παράλληλα διατηρούσε ιδιωτικό οδοντιατρείο, ενώ εργαζόμενος στην Κλινική Οδοντικής Προσθητικής της Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Harvard, αντιμετώπισε πάνω από 400 κατάγματα γνάθων, εισάγοντας μία νέα μέθοδο θεραπείας, όντας ένας από τους πρώτους που αντικατέστησε τον δύσκαμπο μεσοδόντιο νάρθηκα, με μία απλούστερη μέθοδο διαγναθικής συρμάτωσης. Κατά την διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πο-

“But all these requisites belong of old to Medicine...” Hippocrates

Varzstad H. Kazanjian: “The Miracle Man of the Western Front”.

Varzstad Kazanjian (Fig. 1) was born in Erzincan of the Turkish-occupied Armenia on March 18, 1879. He then moved to Samsun, Pontus, where he initially worked at the Post Office. To avoid the first Armenian genocide that

Εικ. 1. Ο διαπρεπής στοματικός, γναθοπροσωπικός και πλαστικός χειρουργός Varzstad H. Kazanjian το 1952.
Fig. 1. The eminent oral, maxillofacial and plastic surgeon Dr. Varzstad H. Kazanjian in 1952.

occurred between 1894-1896, at the time of the despotic rule of the last sultan of the Ottoman Empire Abdul Hamit II, he migrated to the United States of America in October 1895, and settled in Worcester, Massachusetts, where he began working in a wire mill. In this environment he first demonstrated his natural dexterity with his hands, which he then used as masterfully in the field of oral, maxillofacial and plastic surgery. With the suggestion of another co-worker who worked with him in the same wire mill, after getting first his American citizenship in 1900, Kazanjian decided to study dentistry. After hard preparation, working in the morning and studying in the nights, he was admitted by Harvard University

School of Dental Medicine in 1902. In 1905, Dr. Kazanjian received his D.M.D. degree (Fig. 2), and then he began his academic career as an Assistant in the Department of Prosthetic Dentistry at Harvard University School of Dental Medicine, whose later, in 1912, he became the Director. At the same time he maintained a private dental clinic, while working in the Department of Prosthetic Dentistry of Harvard University School of Dental Medicine, he treated over 400 jaw fractures, introducing a new treatment method, being one of the first practitioners to replace the cumbersome interdental splint with a simpler intermaxillary wiring method.

During the First World War, Dr. Kazanjian's unique surgical capacity emerged to deal with the unfortunate soldiers, who had been severely disfigured in the battles of the trenches. In 1915 he was appointed Chief Dental Officer of the Harvard First Unit (Fig. 3), established for overseas

λέμου, αναδείχθηκε η μοναδική χειρουργική ικανότητα του Kazanjian, ν' αντιμετωπίζει τους ατυχείς στρατιώτες που είχαν παραμορφωθεί σοβαρά στις μάχες των χαρακωμάτων. Το 1915 διορίστηκε επικεφαλής Οδοντίατρος της Πρώτης Μονάδας του Harvard (Εικ. 3), η οποία είχε συσταθεί για υπερπόντιες αποστολές, υπηρετώντας μαζί με τις Βρετανικές Ένοπλες Δυνάμεις, ενώ τον Ιούνιο 1916 προήχθη στον βαθμό του Επιάτρου. Ίδρυσε την πρώτη Οδοντιατρική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική Κλινική της Μονάδας στην Γαλλία, ως τμήμα των υπηρεσιών της Μονάδας στο Γενικό Νοσοκομείο του χωριού Camiers, η οποία λειτούργησε μέχρι τον Φεβρουάριο 1919. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα ο Varzstad Kazanjian αντιμετώπισε επιτυχώς περίπου 3.000 ασθενείς, με αποτέλεσμα να ονομασθεί τελικά ως «ο Θαυματοποιός του Δυτικού Μετώπου», εδραιώνοντας την φήμη του και σηματοδοτώντας την σταδιοδρομία του ως θεμελιωτή της σύγχρονης άσκησης της Πλαστικής Χειρουργικής.

Αξιοσημείωτο είναι ότι ο φημισμένος πλαστικός και επανορθωτικός χειρουργός Sir Harold D. Gillies (1882-1960), αναγνώρισε την ποιότητα του έργου του Kazanjian και συνειδητοποίησε την σπουδαιότητα της οδοντιατρικής πραγματογνωμοσύνης και εξειδίκευσης σε ένα επιτυχημένο τελικό επανορθωτικό αποτέλεσμα. Σε αναγνώριση των υπηρεσιών του κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο Δρ Kazanjian παρασημοφορήθηκε το 1919 από τον Βρετανό Βασιλέα Γεώργιο Ε΄, στα Ανάκτορα του Buckingham στο Λονδίνο, με το παράσημο του «Συντρόφου του Τάγματος του Αγ. Μιχαήλ και του Αγ. Γεωργίου».

Το 1919 ο Kazanjian επέστρεψε στην Βοστώνη, στις Η.Π.Α., όπου ανέλαβε την θέση του Καθηγητού Στρατιωτικής Χειρουργικής Στόματος στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard. Αναγνωρίζοντας την ανάγκη της περαιτέρω ιατρικής συγκρότησης, συνέχισε τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard, απ' όπου αποφοίτησε το 1921, παίρνοντας το πτυχίο της Ιατρικής σε ηλικία 42 ετών. Στην συνέχεια έγινε Διευθυντής της συνενωμένης Κλινικής Πλαστικής Χειρουργικής του Οφθαλμολογικού και Ωτολογικού Νοσοκομείου της Μασαχουσέτης (Massachusetts Eye and Ear Infirmary) και του Γενικού Νοσοκομείου της Μασαχουσέτης. Εργάστηκε επίσης και σε άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα, όπως το New England Deaconess Hospital, το Beth Israel Hospital, καθώς επίσης και το Boston City Hospital. Το 1922 έγινε Καθηγητής της Κλινικής Χειρουργικής Στόματος στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard, μία θέση στην οποία παρέμεινε για 20 χρόνια. Το 1941 αναγορεύθηκε πρώτος Καθηγητής της Πλαστικής Χειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Harvard (Εικ. 4), όπου υπηρετήσε μέχρι το 1947, ενώ του απονεμήθηκε και ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητού Πλαστικής Χειρουργικής (1947-1974).

Μία από τις μεγαλύτερες συνεισφορές του Kazanjian στην βιβλιογραφία της Πλαστικής Χειρουργικής, υπήρξε

Εικ. 2. Ο Varzstad H. Kazanjian το 1905, κατά την αποφοίτησή του από την Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard.

Fig. 2. Dr. Varzstad H. Kazanjian in 1905, at his graduation from Harvard University Dental School.

missions, serving with the British Armed Forces, while in June 1916 he was promoted to the rank of Major. He established the first Dental and Maxillofacial Surgery Clinic of the Unit in France as part of the Unit's Services at the General Hospital in Camiers, which operated until February 1919. During this time, Dr. Varzstad Kazanjian successfully treated about 3,000 patients, resulting in eventually being named "The Miracle Man of the Western Front", consolidating his reputation and marking his career as the founder of the modern practice of plastic surgery.

It is remarkable that, the famous plastic and reconstructive surgeon Sir Harold D. Gillies (1882-1960), recognized the quality of Dr. Kazanjian's work, and realized the importance of dental expertise to an eventual successful reconstructive result. In recognition of his services during the First World War, Dr. Kazanjian was decorated "Companion of the Order of St. Michael and St. George" in 1919, by British King George V, at Buckingham Palace in London.

In 1919 Dr. Kazanjian returned to Boston, USA, where he was appointed Professor of Military Oral Surgery at Harvard University School of Dental Medicine. Recognizing the need for further medical training, he continued his studies at Harvard University Medical School, where he graduated in 1921, and received his medical degree at the age of 42 years old. He then became Head of the combined Plastic Surgery Clinic of the Massachusetts Eye

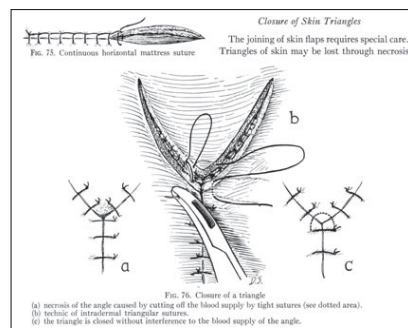

Εικ. 3. Ο Varzstad H. Kazanjian με την στολή υγειονομικού αξιωματικού κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Fig. 3. Dr. Varzstad H. Kazanjian in a medical officer's uniform during World War I.

Εικ. 4. Ο Varaztad H. Kazanjian χειρουργώντας στην δεκαετία του 1940.
Fig. 4. Dr. Varaztad H. Kazanjian operating, circa 1940's.

Εικ. 5. Σχήμα από το βιβλίο των Kazanjian και Converse «Η χειρουργική θεραπεία των κακώσεων του προσώπου», το οποίο εκδόθηκε από τον Εκδοτικό Οίκο Williams & Wilkins, το 1949.
Fig. 5. Diagram from the textbook of Kazanjian and Converse "The Surgical Treatment of Facial Injuries", published by Williams & Wilkins, in 1949.

το σύγγραμμα «Η χειρουργική θεραπεία των κακώσεων του προσώπου» (The Surgical Treatment of Facial Injuries), το οποίο συνέγραψε με τον Αμερικανό πλαστικό χειρουργό Δρα John M. Converse (1909-1981) και το οποίο θεωρείται κλασσικό στο είδος του (Εικ. 5). Επίσης σημαντική ήταν και η συμβολή του στην ορθογναθική χειρουργική, όταν το 1939 άρχισε να διενεργεί λοξοτομές στις οστεοτομίες της κάτω γνάθου μέσω μιας εξωστοματικής προσπέλασης, για να επιτύχει καλύτερη οστική επαφή μεταξύ αυτών.

Ο Varaztad Kazanjian τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις και βραβεία, όπως την Ειδική Τιμητική Εύφημο Μνεία (Special Honorary Citation), της Αμερικανικής Εταιρείας Πλαστικής και Επανορθωτικής Χειρουργικής (American Society of Plastic and Reconstructive Surgery), το 1951, το Βραβείο της Εταιρείας (Society Award), της Αμερικανικής Εταιρείας Χειρουργών Στόματος (American Society of Oral Surgeons), το 1954, καθώς επίσης και το Βραβείο της Αμερικανικής Εταιρείας Πλαστικών Χειρουργών (American Association of Plastic Surgeons), το 1959. Διετέλεσε Πρόεδρος της Αμερικανικής Εταιρείας Πλαστικών Χειρουργών, της Αμερικανικής Εταιρείας Γναθοπροσωπικής Χειρουργικής, καθώς επίσης και της Εταιρείας Πλαστικής και Επανορθωτικής Χειρουργικής της Νέας Αγγλίας. Περαιτέρω υπήρξε Εταίρος (Fellow) του Αμερικανικού Κολλεγίου Χειρουργών, της Αμερικανικής Ακαδημίας Οφθαλμολογίας και Ωτορρινολαρυγγολογίας και του Αμερικανικού Κολλεγίου Οδοντιάτρων, καθώς επίσης και Διπλωματούχος του Αμερικανικού Συμβουλίου Πλαστικής Χειρουργικής. Ανακηρύχθηκε Επίτιμος Εταίρος της Βρετανικής Εταιρείας Πλαστικών Χειρουργών το 1966 στο Λονδίνο, καθώς επίσης και του Βασιλικού Κολλεγίου Ιατρών και Χειρουργών της Γλασκώβης το 1967, ενώ ήταν και επίτιμο μέλος του Οδοντιατρικού Συλλόγου της Μασαχουσέτης. Απεβίωσε στις 19 Οκτωβρίου 1974, πλήρης ημερών σε ηλικία 95 ετών.

Ο φιλήστωρ

and Ear Infirmary and the Massachusetts General Hospital. He also worked in other hospitals, including New England Deaconess Hospital, Beth Israel Hospital, and Boston City Hospital. In 1922 he became Professor of Clinical Oral Surgery at Harvard University Medical School, a position he held for 20 years. In 1941 he was nominated as the first Professor of Plastic Surgery at Harvard University Medical School (Fig. 4), where he served until 1947, while he was awarded the title of Emeritus Professor of Plastic Surgery (1947-1974).

One of Dr. Kazanjian's greatest contributions to the literature of Plastic Surgery was the textbook "The Surgical Treatment of Facial Injuries," which he wrote together with the American plastic surgeon Dr. John M. Converse (1909-1981), and which is considered to be classic in its kind (Fig. 5). His contribution to orthognathic surgery was also important, when in 1939 he began to bevel the cut segments of the mandible through an external approach, in order to obtain better bone contact between them. Dr. Varaztad Kazanjian was honored with many honors and awards, such as the Special Honorary Citation of the American Society of Plastic and Reconstructive Surgery in 1951, the Society Award of the American Society of Oral Surgeons in 1954, and the Award of the American Association of Plastic Surgeons in 1959. He served as President of the American Association of Plastic Surgeons, the American Society of Maxillofacial Surgery, as well as the New England Society of Plastic and Reconstructive Surgery. He was also a Fellow of the American College of Surgeons, the American Academy of Ophthalmology and Otolaryngology, and the American College of Dentists, and a Diplomat of the American Board of Plastic Surgery. He was named an Honorary Fellow of the British Association of Plastic Surgeons in 1966 in London, and of the Royal College of Physicians and Surgeons of Glasgow in 1967, and he was also an honorary member of the Massachusetts Dental Society. He died on October 19, 1974, at the age of 95 years old.

The filistor